

Kristen Amby: Jeg bliver nødt til at væрге mig mod, at Ministeren misforstaar, hvad jeg siger. Jeg har ikke sagt eller skyldt Ministeren for, at hans Forslag gik ud paa Ensartethed over hele Landet. Det, jeg har sagt og fastholder, er, at Ministeren selv har angivet, hvilken Idé der for ham laa bag ved Forslaget, og det staar at læse Sp. 2943. Med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse disse ganske faa Linier. Ministeren siger heri:

„Men heri ligger jo netop Forslagets Idé, og der er jo det gode ved det, ogsaa for dem, der i Henhold til denne Lov vil komme til at betale mere i Skat end tidligere, at de kommer til det i Kraft af Regler for de fælleskommunale Skatter, der giver dem Bevidstheden om, at de behandles ens med alle andre her i Landet, der økonomisk er stillet ligesom de.“

Det er Ministeren, der her prægnant og godt giver sin Idé Udtryk, og saa spørger jeg: Er det da ikke rimeligt ud fra denne Idé at paavise, at hans Forslag og Mangelen paa andre Forslag synder mod den Idé, hvis det virkelig er Meningen, at et moderne Skatteprincip skal gaa ud paa — og det er jeg enig i —, at Mennesker, der økonomisk er ens stillet, bør behandles ens? Det er det eneste fornuftige Kriterium, og er der saa ikke Grund til, naar man paaviser, at der Kommunerne imellem, Landsdelene imellem, og i Forholdet mellem Kommuner og Staten er saadanne Forskelligheder, at man uvilkaarligt, ogsaa selv om man tager Ministerens Forslag raat, bliver ved med at forskelsbehandle Mennesker, der er økonomisk ens stillet — det vil ikke sige, at de har samme Pengeindtægt —, er der saa ikke Grund til, hvis vi alle fra, om jeg saa maa sige, Venstre til Højre i denne Sal, er enige i denne Grundidé, men maa finde, at Ministerens Forslag ikke løser det Problem, netop at sige: Lad os saa faa nedsat en Kommission, der giver sig Tid til ud fra denne Idé som Grundsynspunkt at løse dette Spørgsmaal? Og jeg mener ikke, at jeg angaaende et muligt Arbejde i denne Kommission kan have givet Ministeren Anledning til at tro, at det Parti, jeg repræsenterer, vilde sabotere Arbejdet i en saadan Kommission, tværtimod.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Naar jeg har sagt, som det ærede Medlem citerede, at dette Forslag giver Bevidstheden om, at alle behandles ens, saa vil det ærede Medlem jo ikke benægte, at det tager Sigte paa de Skalaer, der er i denne Lov, og ikke

paa, at alle behandles ens med Hensyn til den Del, der bliver tilbage. De kan behandles forskelligt efter de gældende Ligningsregler, det er da indlysende. Nej, dér maa det ærede Medlem erkende, at mine Udtalelser tager Sigte paa den Beskatning, jeg foreslaar, og ikke den Del af den kommunale Beskatning, der bliver tilbage, hvor man har Mulighed for at anvende forskellige Ligningsregler. Til det ærede Medlem Hr. Korsgaards mange Konstateringer skal jeg sige, at der er i Aften kun konstateret, at det ærede Medlem ved 9-Tiden har fremsat den Opfattelse, at der i visse Byer ikke lignes i Overensstemmelse med Loven, og at det ærede Medlem en halv Times Tid efter har udtalt sin Forfærdelse over, at jeg ikke har skredet ind over for dem. Endelig har jeg gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at disse Spørgsmaal maa behandles efter de Lovregler, der gælder paa dette Omraade.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Naturligvis har Ministeren Ret i, at hans Udtalelser kun gik paa hans eget Forslag; det har jeg heller aldrig bestridt. Men jeg troede dog, at naar man sagde, at dette er Lovforslagets Idé, at Mennesker skal behandles ens, saa betød det, at man vilde have sit Lovforslag bedømt efter, om det i det hele taget gav Udtryk for denne Idé eller ikke. Det er netop her, der skal danses, Hr. Minister. Hvis Ministeren siger til Offentligheden og Lovgivningsmagten: Jeg har den Idé, at Mennesker, som er økonomisk ens stillet, skal behandles ens, saa maa han finde sig i, at man undersøger hans Lovforslag og Argumenter og viser, om dette Lovforslag dækker den Idé, eller det ikke gør det. Det er rigtigt, at isoleret dækker nogle bestemte Satser denne Idé, men Lovforslaget som Helhed i Forbindelse med den Tilstand, der er i Landet, dækker ikke Ideen. Det er det, jeg har villet vise, og saa har jeg villet paakalde en Kommission til ud fra denne Idé som Grundsyn at forberede et Arbejde, hvorved Mennesker, der er økonomisk ens stillet, kan blive behandlet skattemæssigt ens. Det synes jeg var et positivt Arbejde, som Ministeren skulde være glad for.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.